

faameget tillidsfuldere til Lovudkastet, efter hvilket Skibsafgifterne kun vilde bortfalde efterhaanden, som den danske Handel til Bederlag derfor kan opnaa passende Fordele. En yderligere Bestyrkelse i denne Tilslutning afgiver den Omstændighed, at, saavidt vides, opkræves der i alle fremmede Lande en Afgift af Skibene under Navn af Tyrpenge, hvis Størrelse omtrent vil svare til den i Lovudkastet bibeholdte Skibsafgift.

Selv den foreslåede nedsatte Skibsafgift vil imidlertid for Skibe i Fart paa nærliggende Havne, til og fra hvilke der kan gjøres et stort Antal Reiser, kunne blive meget betydelig; saaledes vil et Skib paa 150 Tons, der f. Ex. gjør to ugentlige Reiser paa Kiel, Lybek eller Gotheborg med fuld Ladning frem og tilbage, efter Forslaget komme til at svare i aarlig Afgift til Statskassen for 104 Reiser (med 150 Tons à 16 Sk. ind- og udgaaende) à 50 Rd. 5,200 Rd.

Fleretallet erkjender vel, at Afgiften i det anførte Tilfælde udgjør et betydeligt Beløb for det enkelte Skib, men da dette beror paa, at det har valgt en saa heldig Rute, at det 2 Gange ugentlig kan faae fuld Last frem og tilbage, kan Afgiften under saa gunstige Forhold ikke siges at være byrdefuld for Skibet, og ligeoverfor Bavernes Værdi faar den kun en meget ringe Betydning.

Mindretallet derimod foreslaar i den almindelige Omstændings Interesse ikke at indskrænke sig til at hæve Skibsafgiften for den indenlandste Fart alene, men ganske at ophæve samme ogsaa for den udenlandste Farts Bedkommende fra næste Finantsaars Begyndelse at regne.

Overgang der har været Tale om en Omregulering af Skibsafgifterne, have ogsaa vægtige Stemmer udtalt sig for sammes fuldstændige Ophævelse, og i Betragtning af, at det dog tilsidst er Baverne, der komme til at bære Afgiften, er det blevet anset langt hensigtsmæssigere, at den omhandlede Beskatning af Skibsfarten, ifald denne ikke uden Bederlag kunde bortfalde, afløstes af en forhøiet Told direkte paa Baverne. Naar der imidlertid ses hen til de forøgede Indtægter, der ere indkomne gennem Tolden, som meget overstige de kalkulerede Beløb, har Mindretallet ment, at der er god Grund til at

hæve en sliq Afgift, hvis Princip ikke billiges, uden deraf at tage Anledning til at søge Erstatning ved en Forhøielse af Toldsatserne.

Det fremsatte Exempel viser formentlig klart, at det i Grunden ikke er Skibet, der bærer en i Forhold til dets Værdi saa stor Afgift til Statskassen, men det maa antages, at det søges erstattet ved forhøiet Fragt paa Baverne.

Mindretallet kan forsaabidt være enigt om, at der ved Fragtafsættelsen i den udenrigske Fart snarere kunde tages Hensyn til denne Afgift, men heraf følger ingenlunde, at en saadan Beskatning i og for sig er hensigtsmæssig; man maa tvertimod under den givne Forudsætning komme til det Resultat, at naar Fragten forhøies paa Grund af Afgiften, saa fordyres Baverne — ikke alene med Skibsafgiftens Beløb, men vistnok med en ikke lidet høiere Sum, idet sliqe Afgifter i Reglen maa formodes at blive tagne noget rundeligt med i Beregningen ved Fragtens Ansættelse, saaledes at Statens Borgere komme til igjennem Fragtforhøielsen ikke alene at betale Skatten, men snarere et høiere Beløb.

Forsaabidt Mindretallets Forslag ikke skulde blive vedtaget, slutter det sig subsidiært til de i det følgende gjorte Bemærkninger.

Udvalget har taget under Overveelse, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at Afgiften beregnedes efter Skibets Drægtighed istedetfor af det med Gods bestuede Rum, navnlig fordi den nuværende Beregningsmaade, der i Forslaget foreslaas bibeholdt, medfører ikke ringe Ulempe, tilbøls paa Grund af at Bestuvsningsreglementet er forældet og i ikke saa Tilfælde giver urigtige Resultater, og dels fordi Beregningsmaaden giver Toldvæsenet og Revisionen betydeligt Arbeide, der vilde kunne spares ved at gaa over til en Afgift, beregnet efter Drægtigheden, der tillige vilde være mere i Overensstemmelse med Skibsafgifterne i andre Lande.

Det har medtaget nogen Tid at samle alle derhen hørende Oplysninger; imidlertid er Udvalget af flere Grunde kommet til det Resultat, ikke at stille noget Forslag herom. Derimod forekommer det os, at § 2 bør indeholde en bestemtere Regel om, hvad der er Gje